

The Shehehyanu Blessing and Tu BiShvat E-Shiur Sourcesheet

1. Talmud Yerushalmi Kiddushin 4:12 (66b)

ר' חזקיה ר' כהן בשם רב עתיד אדם ליתן דין וחשבון על כל מה שראת עינו ולא אכל רבי לעזר חשש להדא שמועתא ומצמית ליה פריטין ואכיל בהון מכל מילה חדא בשתא

Rabbi Hezkiah, Rabbi Kohen in the name of Rav: In the future a person will give an accounting for everything that his eyes saw and he did not eat. Rabbi [E]liezer took this teaching seriously. He saved his coins so that he might eat of everything once a year.

2. Babylonian Talmud Eruvin 40b

כי אתאי בי רב יהודה אמר: אנא אקרא חדתא נמי אמינא זמן.
אמר ליה: רשות לא קא מיבעיא לי, כי קא מיבעיא לי חובה

When I (Rabbah) came to the home of Rav Yehudah, he (Rav Yehudah) said: I even say Shehehyanu over new squash.

He (Rabbah) responded to him: I am not asking whether it is permitted [to recite Shehehyanu on Rosh Hashanah]; I am asking whether it is obligatory [to recite it].

3. Rashi

כשאני רואה דלעת חדשה משנה לשנה אמינא זמן

When I **see** new squash from year to year I say Shehehyanu.

4. Mishneh Torah Berachot 10:2

הרואה פרי המתחדש משנה לשנה בתחלת ראייתו מברך שהחיינו.

One who sees fruit which is new from year to year – on first seeing it should recite Shehehyanu

5. Tosafot (Berachot 49b s.v. hatam)

וכן כל פרי חדש כשאכלו מברך שהחיינו.

And so too all new fruit when he **eats** it he blesses Shehehyanu.

6. Mishnah Berachot 9:3

בנה בית חדש וקנה כלים חדשים אומר ברוך שהחיינו

One who builds a new house or buys new clothing (things), recites Shehehyanu

7. Shulchan Aruch Orach Hayim 223:3

בנה בית חדש, או קנה כלים חדשים, אפילו היה לו כיוצא באלו תחלה, או קנה וחזר וקנה, מברך על כל פעם, שהחיינו, ולא דוקא חדשים דהוא הדין לישנים, אם הם חדשים לו, שלא היו אלו שלו מעולם, ולא אמרו חדשים אלא לאפוקי אם מכרן וחזר וקנאן.

One who builds a new house or buys new clothing (things) even if he already has things like them; or he bought them and returned and bought them again, recites the Shehehiyanu blessing each time, and not necessarily [if these items are] new for it also applies to old (second "new" was to exclude if he sold them and bought them back).

8. Brachot 58b

אמר רבי יהושע בן לוי: הרואה את חבירו לאחר שלשים יום אומר: ברוך שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, לאחר שנים עשר חדש - אומר ברוך מחיה המתים. אמר רב: אין המת משתכח מן הלב אלא לאחר שנים עשר חדש, שנאמר (תהלים לא:ג) "נשכחתי כמת מלב הייתי ככלי אובד".

R. Joshua b. Levi said: One who sees a friend after a lapse of thirty days says: Blessed is He who has kept us alive and preserved us and brought us to this season. If after a lapse of twelve months he says: Blessed is He who revives the dead. Rav said: The dead is not forgotten till after twelve months, as it says: "I am forgotten as a dead man out of mind; I am like a lost vessel". (Psalms 31:13)

Something to consider

Source 2 notes that the blessing over fruits is *reshut* - voluntary. Rabbinic authorities debated the meaning of this term.

- a. Sefer Eshkol (Rabbi Avraham Av Beit Din from Narvonne), Laws of Blessings of Thanksgiving

ומאי דאמרינן התם דכי אמרינן זמן אקרא חדתא רשות הוא. לאו רשות הוא לגמריה דאי חזי ליה ודאי מברך עליה, אלא רשות הוא דאי בעי חזי ליה ואי בעי לא חזי ליה, ולאפוקי מחובה דלא בעי מיהדר עלויה

What does it mean there when we say the Shehehiyanu on a new squash is voluntary? Not that it is entirely voluntary. For if one sees it, one must certainly say the blessing over it. Rather voluntary means that a person has a choice to see it or not see it. This means to exclude the obligation to pursue [seeing] it.

- b. Beit Yosef, Orach Hayim 225:7 (Rabbi Yosef Karo)

- c. Beit Yosef, Orach Hayim 225:7 (Rabbi Yosef Karo)

וברכות אלו של רשות הן ולא של חובה ... ודע דבסוף פרק בכל מערבין (שם) גרסינן אמר רבה כי היונא בי רב הונא איבעיא מהו לומר זמן בראש השנה וביום הכפורים כי אתאי בי רב יהודה אמר אנא

אקרא חדתא קאמינא זמן אמר ליה רשות לא קא מיבעיא לי כי קא מיבעיא לי חובה מאי משמע מהתם שברכת שהחיינו על פרי המתחדש אינו חובה אלא רשות:

And these blessings are voluntary and not obligatory... and know that in Eruvin we learn: "Rabbah said: When I (Rabbah) came to the home of Rav Yehudah, the question was raised as to whether to say Shehehiyanu on Rosh Hashanah and Yom Kippur. When I came to Rav Yehuda's house, he (Rav Yehudah) said: I even say Shehehiyanu over new squash. He (Rabbah) responded to him: I am not asking whether it is permitted [to recite Shehehiyanu on Rosh Hashanah]; I am asking whether it is obligatory [to recite it]." What do we learn from there? [We learn] that the Shehehiyanu blessing on a new fruit is not obligatory but rather voluntary.

1. What distinguishes these two opinions?
2. Do they reflect different religious attitudes? Approaches to life?